

עיר וקדיש מזו שמיא נחית

ט"ל תשבת מפני זרעו

ספר

זוהר קריאת שמע
כהלכתו דיניו ומנהגיו
חלק יד

בזוהר דא יפקון מן גלותא ברחמי

והמשכילים יזהרו כלזוהר הרקיע

חוברת מספר 102

תמוז תשע"ד - עיה"ק בית שמש תובכ"א

הוצאת:

שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי" מפעל עולמי להצלת הדת

מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א

MIFAL HAZOHAR HOILUMI
C/O CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI
Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gros
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin

מכתבי הסכמה מגדולי ישראל, כבר באו בדפוס בשאר
הספרים שהוצאנו לאור - וזכרון אחד עולה לכאן ולכאן

"מפעל הזוהר העולמי"

רחוב נחל לכיש 24/8

רמת בית שמש ארץ ישראל

טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

בט"ד

עימוד ועיצוב ספרים מקצועי

'מקראי אור'

052-7615936

yoel32@neto.net.il

זוהר קריאת שמע

תיקון מ"ג

"אומרים קריאת שמע
ואין קול ואין עונה"

יצא לאור ע"י מפעל הזוהר העולמי,

עיה"ק בית שמש תוכב"א

חודש טבת שנת תשע"ג לפ"ק

זוהר השבת

תוכן הספר: זוהר על פרשת השבוע - אור הזוהר מחלק. - זוהר על מעלת ושמירת השבת וימים טובים - שלחן ערוך הלכות שבת מחבר ורמ"א מחלק לכל שבתות השנה - ספורי הזוהר, ספורים מיוחדים מלוקטים מכל ספר הזוהר - סיפור מדהים בהמשכים משני בעלי תשובה בעיר קראקא - מזכה הרבים כהלכתה - ועוד הרבה ספרים בהמשכים. **ספר קדוש זה מסוגל לאהבת השם ויראת שמים טהורה, וללמוד מקודשת וצדקת רבותינו הקדושים חכמי הזוהר, הסוד והנסתר, ולהתקשר לנשמת הרשב"י ורבי אלעזר בנו זיע"א.**

ספר הזוהר הקדוש הק לישראל דף היומי עם לשון הקודש – מנוקד מִפְסָק ומחולק לקטעים מסדר על הפרשיות

תיקון מ"ג

"בראשית תמן" תקון מ"ג מתיקוני זוהר השלם והמבואר

תיקוני זוהר - תקונא ארבעין ותלת (זוהר הקדוש דף פ"ב ע"א)

א. הבנים צועקים שמע ישראל ואין קול ואין עונה

בראשית תמן את"ר יב"ש, ודא איהו "ונהר יחרב ויבש" (ישעיהו יט ה), בההוא זמנא דאיהו יבש ואיהו יבשה, צווחין בנין לתתא ביחודא ואמרין "שמע ישראל", ואין קול ואין עונה, הדא הוא דכתיב (משלי א כח) "אז יקראונו ולא אענה".

ביאור נשמת הזוהר

בראשית תמן את"ר יב"ש - אמר רבי שמעון, במלת בראשית יש אותיות את"ר יב"ש, ביאור, היסוד הנקרא את"ר - מקום, הוא יבש, ומבאר, ודא איהו "ונהר יחרב ויבש" (ישעיהו י"ט ה) - וזה הוא "נהר יחרב ויבש", כלומר היסוד חרב ויבש ממימי השפע, ואינו יכול להשפיע למלכות, בההוא זמנא דאיהו יבש - באותו הזמן שהוא יבש, ואיהו יבשה - והמלכות היא יבשה, כי לא קבלה השפע מהיסוד, צווחין בנין לתתא ביחודא ואמרין שמע ישראל - צועקים הבנים בני ישראל למטה בעולם הזה, באמירת יחוד השם "שמע ישראל" להעלות התפלה כתקונה, ואין קול כלומר, קול קריאת שמע לא נשמע, ואין עונה - ובגלל כך אין נענית ומתמלאת בקשתם בתפלתם, הדא הוא דכתיב (משלי א כח) אז יקראנו [כלומר, דאז הוא קריאת שמע ותפלה, גר"א] - וכשישראל הם בצרה, וצועקים וקוראים להקב"ה בקריאת שמע, אבל ולא אענה - אני לא אענה אותם בתפלתם (ביאור הגר"א דף צ"ב, וכ"מ).

והכי מאן דגרים דאסתלק קבלה והכמתא מאורייתא דבעל פה ומאורייתא דבכתב - וכמו כן, גם מי שגורם שתסתלק הקבלה והחכמה הפנימית מן התורה שבעל פה ומן התורה שבכתב, באמרו אין צריך ללמד אלא פשוט, וגרים דלא ישתדלון בהון - וגורם לבני ישראל שלא יתעסקו בחכמת הקבלה, ואמרין דלא

ב. הלומד רק תורת הנגלה טוב לו שלא נברא כלל בעולם והכי מאן דגרים דאסתלק קבלה וחקמתא מאורייתא דבעל פה ומאורייתא דבכתב, וגרים דלא ישתדלון בהון, ואמרין דלא אית אלא פשט באורייתא ובתלמודא, בודאי כאלו הוא יסלק נביעו מיהוה נהר ומהוהוה גן, ווי ליה טב ליה דלא אתברי בעלמא ולא

ביאור נשמת הזוהר

אית אלא פשט באורייתא ובתלמודא - ואומרים שאין בתורה ובתלמוד אלא פשט התורה, ומכחישים את פנימיות וסתרי תורה [ועין זוהר רעיא מהימנא (פ' פנחס רנ"ד). דאמר דמארי קבלה הם מארי דתלמוד ובזוהר (שם דף רמד ע"ב) כתב דכל חכמי התלמוד האמוראים כתבו התלמוד ע"ד הסוד, ולכן מי שלא מחבר למוד הזוהר עם לימוד התלמוד חסר לו בלמודו], בודאי כאלו הוא יסלק נביעו מיהוה נהר - בודאי נחשב לו כאלו הוא מסלק את נביעת שפע החכמה והבינה מן היסוד, ומהוהוה גן - ומאותו הגן היא המלכות הנקראת גן, ווי ליה - אוי לו לאדם זה, טב ליה דלא אתברי בעלמא, ולא יוליף ההיא אורייתא דבכתב ואורייתא דבעל פה - טוב לו שלא היה נברא כלל בעולם, ולא היה לומד תורה שבכתב ותורה שבעל פה, כי אם היה עם הארץ שאינו ראוי ואינו יודע ללמד קבלה, לא היה פוגם כל קף, אבל מי שילמד נגלות התורה, ומכחיש את פנימיות ונסתרות התורה, הוא מסלק את השפע והיחוד של היסוד, דאתחשב ליה כאלו אחזר עלמא לתהו ובהו - ועוד נחשב לו כאלו החזיר את כל העולם לתהו ובהו, כמו שכתוב לפני בריאת העולם "והארץ היתה תהו ובהו וחסף על פני תהום" (בראשית א' ב), ובחטאו מגביר הקלפות וגורם שהנהר והגן יבשים בעונותיו, ונהענין שבזמן הזה, הוא עולם התהו בלא תורה וכלא משיח, ואינון גרמין דיזיל משיח (גר"א), ביאור דבריו הקדושים, שעל ידי שישאל עוסקים בלמוד הסוד, מביאים את העולם לתקונו, ומזרזים את ביאת המשיח ברחמים, ואלו שאינם רוצים חלק בתורת הרשב"י, וגם מפריעים ומבטלים את ישראל מלמוד הזוהר הקדוש, הם מחזירים את העולם לתהו ובהו, ולא רוצים בתקון העולם ובגלוי מלכות השם, ומעפבים ומזנעים מהמשיח לבא], וגרים עניותא בעלמא ואורף גלותא - והם אלו שגורמים עניות בעולם וארף הגלות, כי אם אין שפע מישאל להשפיע ביסוד ומלכות, מאין יהיה שפע למטה, וכמו שכתב הבאר מים חיים שרק בלמוד תורה לשמה מעלים התורה למעלה ומורידים השפע לעולם הזה, ואם אין עליה, מאין יהיה השפעות למטה, ורק לומדי תורת הרשב"י הם לומדי תורה לשמה (חסד לאברהם), ומי שלומד סתרי תורה מקיים את העולם, ומזרז את ביאת המשיח ברחמים (ביאור הגר"א דף צ"ב, וכ"מ).

יִזְלִיף הֵהִיא אֲוִרֵייתָא דְּבִכְתָּב וְאֲוִרֵייתָא דְּבַעַל פֶּה, דְּאֶתְחַשֵּׁב לִיהּ
כְּאֵלוֹ אַחֲזֹר עֲלֵמָא לְתַהוּ וְבַהוּ, וְגָרִים עֲנִיּוּתָא בְּעֵלְמָא וְאוֹרְךָ גְּלוּתָא.

ג. אִם מִתְחִיל לְלַמּוֹד הַיּוֹם זֹה"ק מִתְקַן אֶת הָעֵבֶר שֶׁלֹּא לְמַד
”וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תְּדַשָּׂא הָאָרֶץ דְּשָׂא” וכו’ (בראשית א יא), אָמַר
רַבִּי אֶלְעָזָר, אָבָא, וְהָא קָרָא לִיהּ יְבִשָׁה, מֵאַן תְּדַשָּׂא
הָאָרֶץ. אָמַר לִיהּ, בְּרִי, הֲכִי אוֹלִיף תִּיּוּבְתָא לְכָל בְּנֵי עֲלָמָא, דְּאִם
בְּר נִשׁ יַחֲזוֹר בְּתִיּוּבְתָא, נְחִית לָהּ נְבִיעוּ דְּאֶסְתַּלַּק, וּמַה דִּהְוָה
יְבִשָׁה קָרָא לָהּ אָרֶץ, וְנִהַר דִּהְוָה חֲרַב וַיְבִשׁ קָרָא לִיהּ מְקוּהַ הַמַּיִם

ביאור נשמת הזוהר

”וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תְּדַשָּׂא הָאָרֶץ דְּשָׂא” וגו’ (בראשית א יא), אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר לְרַבִּי
שְׁמַעוֹן אָבִיו, אָבָא וְהָא קָרָא לִיהּ יְבִשָׁה - וְהָרִי הִפְתּוּב קוּרָא אֶת הַמְּלָכוֹת יְבִשָׁה,
כְּמוֹ שְׁפָתוֹב בְּפִסּוּק ”וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לַיְבִשָׁה אָרֶץ”, כְּלוֹמַר, שֶׁהַמְּלָכוֹת בְּזִמְנָן שְׁהִיא
יְבִשָׁה נִקְרָאת אָרֶץ, אִם כֵּן מֵאַן תְּדַשָּׂא הָאָרֶץ, בִּיאֹר, תְּדַשָּׂא זֶה מוֹרָה עַל הַמְּשַׁכֵּת
הַשְּׁפַע, וְאִם הִיא יְבִשָׁה בְּלִי מִימֵי הַשְּׁפַע אֵיף תְּצַמִּיחַ הָאָרֶץ, אָמַר לִיהּ - אָמַר לוֹ
רַבִּי שְׁמַעוֹן, בְּרִי - בְּנֵי חֲבִיבֵי, הֲכִי אוֹלִיף תִּיּוּבְתָא לְכָל בְּנֵי עֲלָמָא - כְּאֵן מְלַמְּדַת
הַתּוֹרָה אֶת פֶּחַ הַתְּשׁוּבָה לְכָל בְּנֵי הָעוֹלָם, וְעַל יְדֵי הַתְּשׁוּבָה אֶפְשָׁר לְתַקַּן הַפֶּל
וְלַהֲמַשִּׁיף הַשְּׁפַע, דְּאִם בְּר נִשׁ יַחֲזוֹר בְּתִיּוּבְתָא - שְׂאֵם בֵּן הָאָדָם יַחֲזוֹר בְּתְשׁוּבָה,
נְחִית לָהּ נְבִיעוּ דְּאֶסְתַּלַּק - יוֹרִיד וַיִּמְשִׁיף אֶל הַשְּׁכִינָה אֶת נְבִיעַת הַשְּׁפַע שְׁנִסְתַּלַּק
מִמֶּנָּה, כְּלוֹמַר, שֶׁיַּחֲזוֹר הַשְּׁפַע לִיסוּד, וְתַחֲזוֹר הַשְּׁכִינָה לְקַבֵּל הַשְּׁפַע מִן הַיסוּד, כִּי עַל
יְדֵי שְׁעֵשָׂה תְשׁוּבָה, וְעוֹסֵק בְּלַמּוּד סוּדוֹת הַתּוֹרָה, חֲכַמַת הַקְּבֵלָה, וּמַה דִּהְוָה יְבִשָׁה
- חוֹזְרַת הַשְּׁכִינָה שְׁהִיתָה יְבִשָׁה בְּלִי מִימֵי הַשְּׁפַע, קָרָא לָהּ אָרֶץ - וְנִקְרָאת עֵתָה
אָרֶץ, לְשׁוֹן רְצוּי וְרִצּוֹן, וְכְמוֹ שְׁמִבְּאָר הַזּוּהר”ק (ח”א), עַל פְּסוּק ”אֲרֻצוֹת הַחַיִּים” שְׁהוּא
לְשׁוֹן רְצוּי, וְעַל יְדֵי הַתְּשׁוּבָה קוּרָא לָהּ ”אָרֶץ”, כִּי הִיא מְרוּצָה לְהַרְיץ פְּרוּתִיתָה, שְׁהֵם
הַנְּשֻׁמוֹת הַקְּדוּשׁוֹת שְׁקַבְּלָה מִהַיסוּד, וְלֹא כְּסִבְרַתָּךְ שְׁכֵשְׁהִיא יְבִשָׁה נִקְרָאת אָרֶץ,
אֶלָּא קוּדֵם הַתְּשׁוּבָה הִיתָה יְבִשָׁה, וְאַחַר כֵּף נַעֲשִׂית אָרֶץ, נִאֵם הָאָדָם חוֹזֵר בְּתְשׁוּבָה, שְׁבָה
נְשָׁלֵם שֵׁם הוּי”ה שְׁמִסְפְּרוֹ כ”ו, בְּסוּד תְּשׁוּבָה תְשׁוּבַת ה”א, וּבְסוּד שׁוּבָה יִשְׂרָאֵל עַד ה’ אֶלְקִיךָ,
אֲזִ יַחֲסֹר מִן מִסְפֵּר ”יְבִשָׁה” מִסְפֵּר כ”ו, וַיִּשְׂאֵר מִסְפֵּר ”אָרֶץ” (בְּנִיחֵי לְרִיחַ הַטּוֹב), וְנִהַר דִּהְוָה
חֲרַב וַיְבִשׁ - וְנִהַר שְׁהוּא הַיסוּד שְׁהִיָּה חֲרַב וַיְבִשׁ מִהַשְּׁפַע הַקְּדוּשׁ, עֵתָה עַל יְדֵי
הַתְּשׁוּבָה, קָרָא לִיהּ אֶת הַיסוּד מְקוּהַ הַמַּיִם וַיִּמַּיִם - שְׁנַעֲשֵׂה מִלֵּא מִשְׁפַּע מִימֵי

וַיָּמִים, הָדָא הוּא דְכְתִיב (שם י) "וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לַיִבְשָׁה אֶרֶץ וּלְמַקְוֵה הַמַּיִם קָרָא יַמִּים", בְּהָהוּא זְמַנָּא דְאֶתְקַרֵי אֶרֶץ מַה כְּתִיב בֵּיה (שם יא) "וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תְּדַשָּׂא הָאֶרֶץ", לְאַפְקָא זְרַעִין וְאִיבִין דְּאִינוּן נְשַׁמְתִּין (דף פב ע"ב) כָּל חַד לְזַנְיָהוּ, אֲלִין נְשַׁמְתִּין דְּאֶתְגְּזְרוּ מְבוּרְסֵי יְקָרִיָּה, וְאֲלִין רוּחִין דְּאֶתְגְּזְרוּ מִמְּלֹאכִים, וְאֲלִין נִפְשֵׁין דְּאֶתְגְּזְרוּ מְאוּפְנִים, כָּל חַד אֲפִיק לְזַנְיָהוּ לְכָל חַד כְּדָקָא יָאוּת, "עֵץ פְּרִי" דָּא תְּלַמִּיד חֲכָם, "עוֹשֶׂה פְּרִי" דָּא בֵּת זַוְגִיָּה, לְכָל חַד כְּדָקָא יָאוּת (כל חד אפיק לזוני).

ביאור נשמת הזוהר

הַחֶסֶד, הָדָא הוּא דְכְתִיב (שם י) - זְהוּ שְׁכָתוּב וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לַיִבְשָׁה אֶרֶץ, פְּרוּשׁ הַמְּלָכוֹת שֶׁהִיָּתָה נִקְרָאת יִבְשָׁה בְּלִי שְׁפַע, נִקְרָאת עֲכָשׁוּ אֶרֶץ, שֶׁהִיא אֶרֶץ חֶפֶץ לְהוֹצִיא פְרוּתֶיהָ, וּלְמַקְוֵה הַמַּיִם שֶׁהוּא הִיסוּד שְׁשֵׁם מְקוּם אֲסִיפַת מִימֵי הַשְּׁפַע, קָרָא יַמִּים, שְׁנַתְמַלָּא מִשְׁפַּע קוֹדֶשׁ לְהַשְׁפִּיעוֹ לְמַלְכוּת בְּעַת הַיְחוד לְצַרְף הוֹלְדַת הַנְּשַׁמּוֹת, וְהַמְשַׁכַּת הַשְּׁפַע לְעוֹלָם הַזֶּה (הַגְרָ"א בְּנִיְהוּ וּכ"מ). בְּהָהוּא זְמַנָּא דְּאֶתְקַרֵי אֶרֶץ - בְּאוֹתוֹ הַזְּמַן שֶׁהַמְּלָכוֹת נִקְרָאת אֶרֶץ, מַה כְּתִיב בֵּיה (שם יא) - מַה כְּתוּב בָּהּ, וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תְּדַשָּׂא הָאֶרֶץ, כְּלוּמַר, הָאֶרֶץ הַעֲלִיּוֹנָה שֶׁהִיא הַמְּלָכוֹת תְּדַשָּׂא וְתַצְמִיחַ לְאַפְקָא זְרַעִין וְאִיבִין דְּאִינוּן נְשַׁמְתִּין - לְהוֹצִיא זְרַעִים שֶׁהֵם נְשַׁמּוֹת הַיְשֻׁנוֹת הַמִּתְחַדְּשׁוֹת בְּמַלְכוּת וְנוֹלְדוֹת מִמֶּנָּה, וְאִיבִין - וּפְרוֹת שֶׁהֵם נְשַׁמּוֹת חֲדָשׁוֹת הַנוֹלְדוֹת מִן הַמְּלָכוֹת, וּמִפְרֵשׁ (דף פב ע"ב) כָּל חַד לְזַנְיָהוּ - שֶׁהֵם כְּמָה מִינֵי נְשַׁמּוֹת כָּל אַחַת לְמִינָה. אֲלִין נְשַׁמְתִּין דְּאֶתְגְּזְרוּ מְבוּרְסֵי יְקָרִיָּה - מֵהֵם אֵלוֹ הַנְּשַׁמּוֹת שֶׁל תְּלַמִּידֵי חֲכָמִים שֶׁנִּחְצְבוּ מִכֶּסֶף הַכְּבוֹד, עוֹלָם הַבְּרִיאָה שְׁשֵׁם אוֹר הַתּוֹרָה, וְאֲלִין רוּחִין דְּאֶתְגְּזְרוּ מִמְּלֹאכִים - וּמֵהֵם רוּחוֹת שֶׁנִּחְצְבוּ מֵעוֹלָם הַמְּלֹאכִים, עוֹלָם הַיְצִירָה, שְׁמִשָּׁם עֲנִין קוּיִם הַמְּצוּוֹת, וּמֵהֵם בְּעֲלֵי הַמְּצוּוֹת, וְאֲלִין נִפְשֵׁין דְּאֶתְגְּזְרוּ מְאוּפְנִים - וּמֵהֵם הַנְּפִשׁוֹת שֶׁנִּחְצְבוּ מֵעוֹלָם הַמְּאוּפְנִים, עוֹלָם הַעֲשִׂיָּה, וְהֵם עַמֵּי הָאֶרֶץ הַעוֹסְקִים בִּישׁוּבוֹ שֶׁל עוֹלָם כָּל חַד אֲפִיק לְזַנְיָהוּ - לְכָל חַד כְּדָקָא יָאוּת, כָּל אֶחָד מִמְּשִׁיף וּמוֹלִיד לְמִינוֹ, שֶׁבְּכָל עוֹלָם וְעוֹלָם הוֹצִיאוּ תוֹלְדוֹת לְמִינֵיהֶם לְכָל עוֹלָם כְּרָאוּי לוֹ, וּמִכָּל עוֹלָם יוֹצְאוֹת נְשַׁמּוֹת לְמִינֵיהֶם, דְּהִינּוּ מֵעוֹלָם הַבְּרִיאָה נְשַׁמּוֹת תְּלַמִּידֵי חֲכָמִים, מֵעוֹלָם הַיְצִירָה רוּחוֹת בְּעֲלֵי מְצוּוֹת, מֵעוֹלָם הַעֲשִׂיָּה נְפִשׁוֹת עַמֵּי הָאֶרֶץ, אֲבָל נְשַׁמּוֹת בְּעֲלֵי קְבֻלָּה הֵם יוֹצְאוֹת מְאֻצְלוֹת עֲצָמוֹ, לְכָל אֶחָד כְּרָאוּי לוֹ. עֵץ פְּרִי דָּא תְּלַמִּיד חֲכָם, בֵּיאור: עֵץ פְּרִי הוּא תְּלַמִּיד חֲכָם שֶׁעוֹסֵק בַּתּוֹרָה שֶׁהִיא עֵץ הַחַיִּים,

ד. הת"ח שְנַשְׁמָתוֹ גְדוּלָּהּ, פּוֹגֵם יוֹתֵר אִם אֵינוֹ לּוֹמֵד זוֹהַר
וְעוֹד "עֵץ פְּרִי" דָּא עֲמוּדָא דְאַמְצְעִיתָא, "עוֹשֶׂה פְּרִי" דָּא צְדִיק,
"אֲשֶׁר זָרְעוּ בּוֹ עַל הָאָרֶץ" דָּא שְׁכִינְתָא, דְּכָל זָרְעִין
אֲתַכְלִילֵן בָּהּ, וְהִכָּא פְּקוּדָא דְפְרִיָּה וּרְבִיָּה לְמַעַבְד אַבִּין וְזָרְעִין,
הָדָא הוּא דְכְּתִיב (ישעיה מה יח) "לֹא תִהְיוּ בְּרֹאֵה לְשֹׁבֵת יִצְרָה",
וּמֵאֵן דְּאֲתַבְטַל מִפְּרִיָּה וּרְבִיָּה, כְּאֵלוֹ אַחְזָר לְהֵיִיא אַרְץ יִבְשָׁה,
וּמִנַּע בְּרַכָּאן מִינָהּ, כֹּל חַד לְפֻם דְּרַגְיָהּ, מֵאֵן דְּפָגִים לְתַמָּא פָּגִים
לְעֵילָא, לְאַתֵּר דְּאֲתַגְזֹר נִשְׁמָתִיהָ.

ביאור נשמת הזוהר

עוֹשֶׂה פְּרִי דָּא בַת זוּגִיָּה - זוּ בַת זוּגוּ, שְׁעוֹשֶׂה פְּרוֹת הֵם הַבָּנִים שֶׁעַל יְדָהּ. לְכָל חַד
פְּדָקָא יָאוֹת (כֹּל חַד אֶפִּיק לְזוּגִי) - כֹּל אֶחָד מוֹלִיד בָּנִים וּמְמַשִּׁיף נְשָׁמוֹת לְפִי מְדְרַגַּת
נִשְׁמָתוֹ, לְכָל אֶחָד כְּפִי מֵינּוּ (הַגְּרָ"א וּשְׁע"ר וְכַסָּא מְלָךְ, וְעוֹד).

וְעוֹד עֵץ פְּרִי - וְעוֹד יֵשׁ לְדְרוֹשׁ "עֵץ פְּרִי" דָּא עֲמוּדָא דְאַמְצְעִיתָא - הוּא הָעֲמוּד
הָאַמְצְעִי, תְּפֹאֶרֶת הַנִּקְרָא עֵץ חַיִּים, עוֹשֶׂה פְּרִי דָּא צְדִיק - "עוֹשֶׂה פְּרִי" זֶה הִיסוּד
הַמְּקַבֵּל הַשְּׁפַע מֵהַתְּפֹאֶרֶת, אֲשֶׁר זָרְעוּ בּוֹ עַל הָאָרֶץ דָּא שְׁכִינְתָא, דְּכָל זָרְעִין
אֲתַכְלִילֵן בָּהּ - הִיא הַשְּׁכִינָה הַקְּדוּשָׁה שְׁכָל הַזָּרְעִים נִכְלָלִים בָּהּ, וּמְמַשִּׁיכָה שְׁפַע
לְנוּ יִשְׂרָאֵל בְּנֵיהָ. וְהִכָּא פְּקוּדָא דְפְרִיָּה וּרְבִיָּה - וְכַאֵן נִרְמְזֵת מִצְוֹת פְּרִיָּה וּרְבִיָּה
לְמַעַבְד אַבִּין וְזָרְעִין - לַעֲשׂוֹת פְּרוֹת וְזָרְעִים, כְּלוֹמֵר לְהַמְשִׁיף נְשָׁמוֹת חֲדָשׁוֹת
וּישָׁנוֹת, כִּי הַעוֹסֵק בְּפְרִיָּה וּרְבִיָּה לְהַכִּין גּוּף לְנִשְׁמָה, אֲזַי גַּם הִיסוּד הָעֲלִיּוֹן מְכִין נְשָׁמָה
לְאוֹתוֹ הַגּוּף וּמוֹסְרָה לְמַלְכוּת, כְּדִי שֶׁהִיא תִשְׁלַח אוֹתָהּ לְמַטָּה לְגוּף שְׂיֻלְד, וְאִם לֹא
עוֹסֵק בְּפְרִיָּה וּרְבִיָּה וְאֵינוֹ מְכִין גּוּף, אֲזַי הֵיכָן תִּכְנַס הַנְּשָׁמָה, לְכֵן הִיסוּד אֵינוֹ מֵתְעוֹרֵר
לְיַחּוּד, וְאֲזַי נִהְרָה שֶׁהוּא הִיסוּד יַחְרַב וְיִבֵּשׁ, וְהַשְּׁכִינָה נִשְׁאַרֵת יִבְשָׁה, הָדָא הוּא דְכְּתִיב
- זֶהוּ שְׁכִינְתוֹ (ישעיה מה יח) לֹא תִהְיוּ עֲלֵמָא לְתַהוּ וְבַהוּ. (בְּנִיחָה) בְּרֹאֵה לְשֹׁבֵת
יִצְרָה, פְּרוֹשׁ, לֹא לְתַהוּ וְשִׁמְמוֹן בְּרָא הַקַּב"ה אֶת הָעוֹלָם, כִּי אִם שְׁתַּהֲיָה מִשְׁבֵּת בְּבְנֵי
אָדָם, עַל יְדֵי תוֹלְדוֹת שִׁיעֵמִיד הָאָדָם תַּחְתִּיו, וּמֵאֵן דְּאֲתַבְטַל מִפְּרִיָּה וּרְבִיָּה - וּמִי
שְׁמַתְבְּטַל מִפְּרִיָּה וּרְבִיָּה שְׂאֵינוֹ רוֹצֵה לְהַעֲמִיד תוֹלְדוֹת, כְּאֵלוֹ אַחְזָר לְהֵיִיא אַרְץ
יִבְשָׁה - כְּאֵלוֹ הַחֲזִיר אֶת הַשְּׁכִינָה הַנִּקְרָאֵת אַרְץ יִבְשָׁה, וּמִנַּע בְּרַכָּאן מִינָהּ - וּמִנַּע
אֶת הַבְּרֻכּוֹת מִן הַמַּלְכוּת, דְּהֵינּוּ שְׁגָרָם שְׁלֹא תִקְבֵּל שְׁפַע הַנְּשָׁמוֹת מֵהִיסוּד. וְכֵן הוּא
שְׂצִירָן לְקִים מִצְוֹת פְּרִיָּה וּרְבִיָּה בַתוֹרָה, כְּלוֹמֵר, לְחַדֵּשׁ חִידוּשִׁים בַּתוֹרָה, בָּנִים וּבְנוֹת,

בנים הם חדושי הסוד, ובנות הם חדושי הנגלה, (בן איש חי דרושים) ומחייב כל אחד לגאול את ניצוצי הקדושה של התורה השכיחים לחלקי נשמתו שגפלו בשבי, ואם לא עושה כן עליו יוצאת בת קול מהר חורב ואומרת אוי להם לבריות מעלבונה של תורה, (החיד"א, חדרי בטן - דרוש שבת כלה ומתן תורה, עמוד רכו: עיי"ש באורך ותר"ץ), כל חד לפום דרגיה - כל יהודי מחייב להוציא את חדושי תורתו לאור כפי מה שקבלה נשמתו בהר סיני, מאן דפגים לתתא פגים לעילא, לאתר דאתגזר נשמתיה. ועתה משמיענו רבי שמעון סוד גדול, כל חד לפום דרגיה - כל אדם ואדם מתקן במצותיו ופוגם בעונותיו כפי שורשו ומדרגתו, כי מאן דפגים לתתא - מי שפוגם את נשמתו למטה, פגים לעילא - הוא פוגם למעלה בשורשו, כי פגמו מגיע לאתר דאתגזר נשמתיה - למקום שנגחצה נשמתו משם, שהוא שורשו (הגר"א וכו"מ). זהו מה שאמר ה"כסא מלך", שכמה שתלמיד חכם יותר גדול פוגם יותר אם לא רוצה ללמד זוהר הקדוש, והוא דברי רבי חיים וויטאל משם הגר"א הח"י (דעת תבונה לרי"ח הט"ב), וצדיק יסוד עולם בעל ה"פלא יועץ", נתן עצה לכל יהודי באשר הוא שם, ללמוד ולקרא זוהר הקדוש, כי בזה נחשב לו שמחדש חידושים דאורייתא, ואכל מעץ החיים וחי לעולם.

